

נטילת ידיים לחול ולקודש ויה ע"ב חולין ומעשר – "מגסי הרוח"

"ידיים עסקניות הן" ואדם שאין בדעתו לשמור עליהן נקיות, מסתמא הן נגעו בלכלוך או בזיעה, בעקבות כך שלמה המלך מחששו, שהידיים המלוכלות יגעו באוכל שהינו קודש (בשר מהקורבנות וכדו') ואף ילקקלו אותן, תיקן ש"ידיים דינן כ"שניות לטומאה" (לטמא בשר קודש להיות שלישי לטומאה. אך חולין הידיים אינן מטמאות. כי אין שלישי בחולין), וממילא כל כהן (או ישראל בקרבן שלמים) שרוצה לגעת בקדשיו יהיה חייב קודם האכילה לנקות את ידיו היטב (אף שמדאו' אין מציאות שחלק מהגוף טמא וחלקו טהור). החמירו ב"ש וב"ה יתר על שלמה המלך, שאף לאכילת תרומה ידיים שאינן נקיות – מטמאות אותו להיות שלישי לטומאה (שבת יד ע"א-טו ע"א). חכמים קבעו שניתן לטהר את ידיו באמצעות נטילת ידיים או טבילתן במקווה. הגמרא דנה בחיוב ליטול את ידיו קודם אכילת: חולין, מעשר שני ותרומה.

